

Compensatieplan herbegrenzing EHS Museumpark Best

Inleiding

Het bestemmingsplan Museumpark Best maakt een ontwikkeling mogelijk binnen de Ecologische hoofdstructuur (EHS). De provinciale Verordening gaat uit van behoud, herstel, duurzame ontwikkeling en bescherming van de EHS. Het is dan ook noodzakelijk om de EHS op deze plek te herbegrenzen. De Verordening biedt de mogelijkheid om via herbegrenzing van de EHS ontwikkelingen mogelijk te maken. De ontwikkeling in algemene zin is door de provincie als aanvaardbaar beoordeeld.

In het bestemmingsplan is aangegeven en gemotiveerd dat de wijziging van de begrenzing van de EHS plaatsvindt ten behoeve van een kleinschalige ingreep, conform artikel 4.9 van de Verordening.

Dit compensatieplan dient als toelichting op het formele verzoek van de gemeente Best aan Gedeputeerde Staten tot herbegrenzing van de EHS op basis van artikel 4.9 en conform de vereisten van artikel 4.11 en 4.12.

Toepassen van artikel 4.11. Regels inzake compensatieplan

(We hanteren hierbij de indeling van artikel 4.11)

1. Een verzoek als bedoeld in de artikelen 4.7, 4.8 en 4.9, alsmede een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 4.2, vierde lid, gaat vergezeld van een compensatieplan.
Onderhavig plan geeft inhoud aan deze regel
2. Een compensatieplan omvat ten minste:
 - a. het netto verlies aan ecologische waarden en kenmerken dat optreedt;

Bepaling natuurcompensatie

1. Oppervlakteverlies

Het bestemmingsplan voorziet niet in een afname van de oppervlakte bos, heide of overig groen. Alle ruimtelijke ontwikkelingen worden binnen het bestaande 'casco' van bebouwing en verharding voorzien. Voor oppervlakteverlies van bos of heide geldt bovenop een 1:1 oppervlaktecompensatie een compensatietoeslag, die afhankelijk is van de ontwikkeltijd van de te compenseren natuur. Voor natuurtypen met een ontwikkeltijd tussen 2 en 25 jaar geldt een toeslag van 1/3. Voor natuurtypen met een ontwikkeltijd tussen 25 en 100 jaar geldt een toeslag van 2/3. De natuurtypen in het plangebied hebben een ontwikkeltijd van 25-100 jaar (droog productiebos en heide).

2. Verstoring

In het plangebied is een intensivering van functies voorzien. Het terrein zal door een toename van bezoekers en door openstelling van een groter deel van het gebied meer verstoring ondervinden. Uit diverse onderzoeken blijkt dat bij intensivering van menselijk gebruik en bezoek de waarde voor diverse soortgroepen afneemt. Deze verstoring kan worden beperkt door hiermee bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden (mitigatie), maar het ligt niet voor de hand om een museumpark met intensieve vormen van recreatie binnen de EHS te houden.

Er zijn geen vaste richtlijnen voor compensatie voor verstoring van natuurwaarden. Voor het museumpark wordt daarom 50% van de oppervlakte gecompenseerd als nieuwe natuur. Voorwaarde is dat deze nieuwe natuur ten goede komt aan soorten die door de verstoring zullen afnemen.

Voor een deel van het plangebied blijft de EHS gehandhaafd. Het gaat daarbij om een strook bos aan de oostzijde van het plangebied, gelegen tussen de loodsen en de omheining.

3. Versnippering

Versnippering is in de huidige situatie al aan de orde door bestaande omheiningen, bebouwing en infrastructuur. Er is geen aanleg van nieuwe omheiningen, bebouwing of nieuwe infrastructuur door of in de EHS voorzien.

4. Overig

Overige negatieve effecten op natuurwaarden, zoals verdroging, vermesting, verontreiniging etc. vinden niet plaats.

Compensatie

De compensatie is als volgt bepaald.

	<i>Oppervlakte (ha)</i>	<i>compensatie- factor</i>	<i>Te compense- ren</i>
<i>Delen die binnen EHS behouden kunnen wor- den</i>	0,90	-	-
<i>Delen EHS die reeds be- bouwd of verhard zijn</i>	3,09	-	-
<i>Delen die vanwege exter- ne verstoring uit EHS gehaald worden</i>	10,21	50 % (na miti- gatie)	5,11
<i>Delen waar natuurwaar- den geheel verdwijnen</i>	-	167 %	-
Totaal	13,31		5,11

- b. de wijze waarop het netto verlies, genoemd onder a, wordt gecompenseerd;
De totale ontwikkeling leidt tot versterking van de provinciale groenblauwe structuur:

*Er wordt 10,21 hectare bos, heide en groen uit de EHS begrensd en binnen de groenblauwe mantel gebracht. In dit gebied wordt actief gestuurd op ontwikkeling van een hogere ecologische kwaliteit door middel van een bedrijfsna-
tuurplan. Daarnaast wordt 5,11 hectare nieuwe natuur ontwikkeld. Deze
nieuwe natuur zal worden ontwikkeld binnen de gemeente Best in samen-
spraak tussen Brabants Landschap, Waterschap de Dommel, de gemeente Best
en het Museumpark.*

- c. de ruimtelijke begrenzing van het te compenseren gebied en de compensatie;
*Deze begrenzing is aangegeven in bijlage a en bijlage b van dit compensatie-
plan.*
- d. de kwaliteit en kwantiteit van de compensatie;

De kwaliteit van de compensatie op het terrein is neergelegd in het “Bedrijfs-natuurplan Museumpark Best”, als bijlage 1 opgenomen in het bestemmingsplan waar dit compensatieplan onlosmakelijk aan is gekoppeld. Natuurwaarden worden daardoor versterkt en gaan niet verloren.

Voor de compensatie buiten het plangebied wordt verwezen naar bijlage b en c van dit compensatieplan.

- e. de termijn van uitvoering;

De kwaliteitsverbetering binnen het Museumpark is ten dele reeds gerealiseerd en zal steeds in samenhang met de functionele kwaliteitsverbeteringen verder gerealiseerd worden. De initiatiefnemer heeft zelf belang bij de kwaliteitsverbeteringen omdat ze medebepalend zijn voor de belevingskwaliteit van het museumpark.

De realisatie van de compensatie buiten het plangebied zal plaatsvinden binnen twee jaar na verwerving van de benodigde gronden door de gemeente Best. Deze termijn is gebaseerd op de noodzakelijke planvoorbereiding die pas na zekerheid over de verwerving kan plaatsvinden.

- f. de inhoud en realisatie van de voorgenomen mitigerende en compenserende maatregelen;

De inhoud en realisatie van de mitigerende en compenserende maatregelen op het terrein is neergelegd in het “Bedrijfs-natuurplan Museumpark Best”, als bijlage 1 opgenomen in het bestemmingsplan waar dit compensatieplan onlosmakelijk aan is gekoppeld.

Voor de inhoud en realisatie van de compenserende maatregelen buiten het plangebied wordt verwezen naar bijlage b en c van dit compensatieplan.

- g. een beschrijving van het reguliere beheer en het ontwikkelingsbeheer, een en ander onder toepassing van artikel 4.12.

3. Het compensatieplan wordt opgenomen als onlosmakelijk onderdeel van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 4.2, vierde lid en artikel 4.6, tweede lid.

Het compensatieplan wordt bij de vaststelling van het bestemmingsplan als bijlage toegevoegd aan het plan.

4. De uitvoering van het compensatieplan wordt vastgelegd in een privaatrechtelijke overeenkomst tussen de initiatiefnemer en de gemeente waarin:

- a. rollen en verantwoordelijkheden van de betrokken partijen zijn vastgelegd;
- b. een financiële onderbouwing is vastgelegd waaruit blijkt dat de uitvoering van de compensatiemaatregelen is zeker gesteld en niet wordt gefinancierd uit middelen die beschikbaar zijn op grond van een subsidieregeling;
- c. een boeteclausule is opgenomen die van toepassing is bij het niet, niet tijdig of onvolledig uitvoeren van de compensatie.

Deze privaatrechtelijke overeenkomst is door de partijen ondertekend.

5. Voor het verschuldigd zijn van de boete bedoeld in het vierde lid is geen ingebrekestelling nodig.

6. Het boetebedrag wordt gestort in de provinciale compensatievoorziening ter uitvoering van de geformuleerde compensatietaakstelling. Het boetebedrag is op het moment van vaststelling ten minste gelijk aan 150% van alle directe en indirecte kosten die samenhangen met de betrokken compensatie.

Artikel 4.12. Voorwaarden voor compensatie

(We hanteren hierbij de indeling van artikel 4.12)

1. Door compensatie mag geen netto verlies ontstaan aan ecologische waarden en kenmerken van het desbetreffende gebied in termen van areaal, kwaliteit en samenhang.

Er ontstaat geen netto-verlies, maar uiteindelijk een netto winst. Er wordt tenslotte 5,11 hectare extra natuur aangelegd, naast de bestaande te behouden ecologische waarden en kenmerken. Door het bedrijfsnatuurplan krijgen de bestaande natuurwaarden ook nog en kwalitatieve impuls.

2. Compensatie:
 - a. vindt plaats aansluitend aan of nabij het aangetaste gebied, met dien verstande dat een duurzame situatie ontstaat;

De gemeente Best heeft in dit compensatieplan het zoekgebied weergegeven (zie bijlage b). Het uiteindelijke doel is een duurzame situatie waarbij nieuwe natuur op een goede plek wordt gerealiseerd waarbij meerdere winstpunten (landschappelijk en ecologisch op de plek en in het geheel en toerisme en recreatie) worden behaald.

- b. vindt plaats door realisering van kwalitatief gelijkwaardige waarden of fysieke compensatie op afstand van het gebied, indien fysieke compensatie aansluitend aan of nabij het gebied niet mogelijk is;

In bijlage c wordt uitgebreid ingegaan op de te compenseren natuurdoeltypen.

- c. kan plaatsvinden in de niet gerealiseerde delen van de ecologische hoofdstuctuur.

Het zoekgebied, zie bijlage b, bevat gronden die niet zijn opgenomen in de EHS.

3. De omvang van de compensatie wordt bepaald door de omvang van het vernietigde areaal waarbij een toeslag op de omvang van het vernietigde areaal wordt berekend, zowel in oppervlak, als in budget, te onderscheiden in de volgende categorieën:

Er vindt geen vernietiging van het areaal natuur plaats. De bestaande situatie wordt gehandhaafd, maar het gebruik wordt geïntensiveerd. Hierdoor is sprake van externe werking. Om deze externe werking te beperken is een bedrijfsnatuurplan opgesteld en vindt er compensatie plaats.

- a. natuur met een ontwikkeltijd van 5 jaar of minder: geen toeslag;
- b. tussen 5 en 25 jaar te ontwikkelen natuur: toeslag van 1/3 in oppervlak, plus de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer;
- c. tussen 25 en 100 jaar te ontwikkelen natuur: toeslag van 2/3 in oppervlak, plus de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer;
- d. bij een ontwikkelingsduur van meer dan 100 jaar: de toeslag in oppervlak en de gekapitaliseerde kosten van het ontwikkelingsbeheer is maatwerk.

De natuurtypen in het plangebied hebben een ontwikkeltijd van 25-100 jaar (droog productiebos en heide).

- 4. Ingeval van compensatie is het vereiste van kwaliteitsverbetering van het landschap, bedoeld in artikel 2.2, niet van toepassing.

-

- 5. De uitvoering van het compensatieplan start uiterlijk op het moment van voltooiing van de aantasting en wordt op zo kort mogelijke termijn daarna, doch uiterlijk binnen vijf jaar, afgerond. In de overeenkomst bedoeld in artikel 4.11, vierde lid, kan hiervan, afhankelijk van de zwaarte van het compensatieplan, gemotiveerd worden afgeweken met een uitloop van ten hoogste tien jaar.

Via een anterieure overeenkomst en een bestuurlijk akkoord wordt de compensatieplicht geborgd (zie onderbouwing van artikel 4.11).

- 6. In afwijking van het vijfde lid, wordt indien sprake is van een aantasting van bedreigde soorten of hun leefgebied, de uitvoering van het compensatieplan afgerond op het moment dat de aantasting daadwerkelijk start.

Er is, zoals blijkt uit het flora- en faunaonderzoek, geen sprake van beschermde soorten in het gebied.

- 7. Indien fysieke compensatie aantoonbaar niet, of niet volledig mogelijk is, wordt een financiële compensatie bepaald aan de hand van de volgende kostenelementen:
 - a. kosten van aanschaf van vervangende grond op dezelfde plaats;
 - b. kosten van basisinrichting;
 - c. kosten van ontwikkelingsbeheer gedurende de ontwikkelingstijd.

De kosten voor compensatie worden door de initiatiefnemer gedragen, zoals vastgelegd in de anterieure overeenkomst. De gemeente zorgt voor de fysieke compensatie.

- 8. De financiële compensatie wordt gestort in de provinciale compensatievoorziening ter uitvoering van de in het compensatieplan geformuleerde compensatietaakstelling.

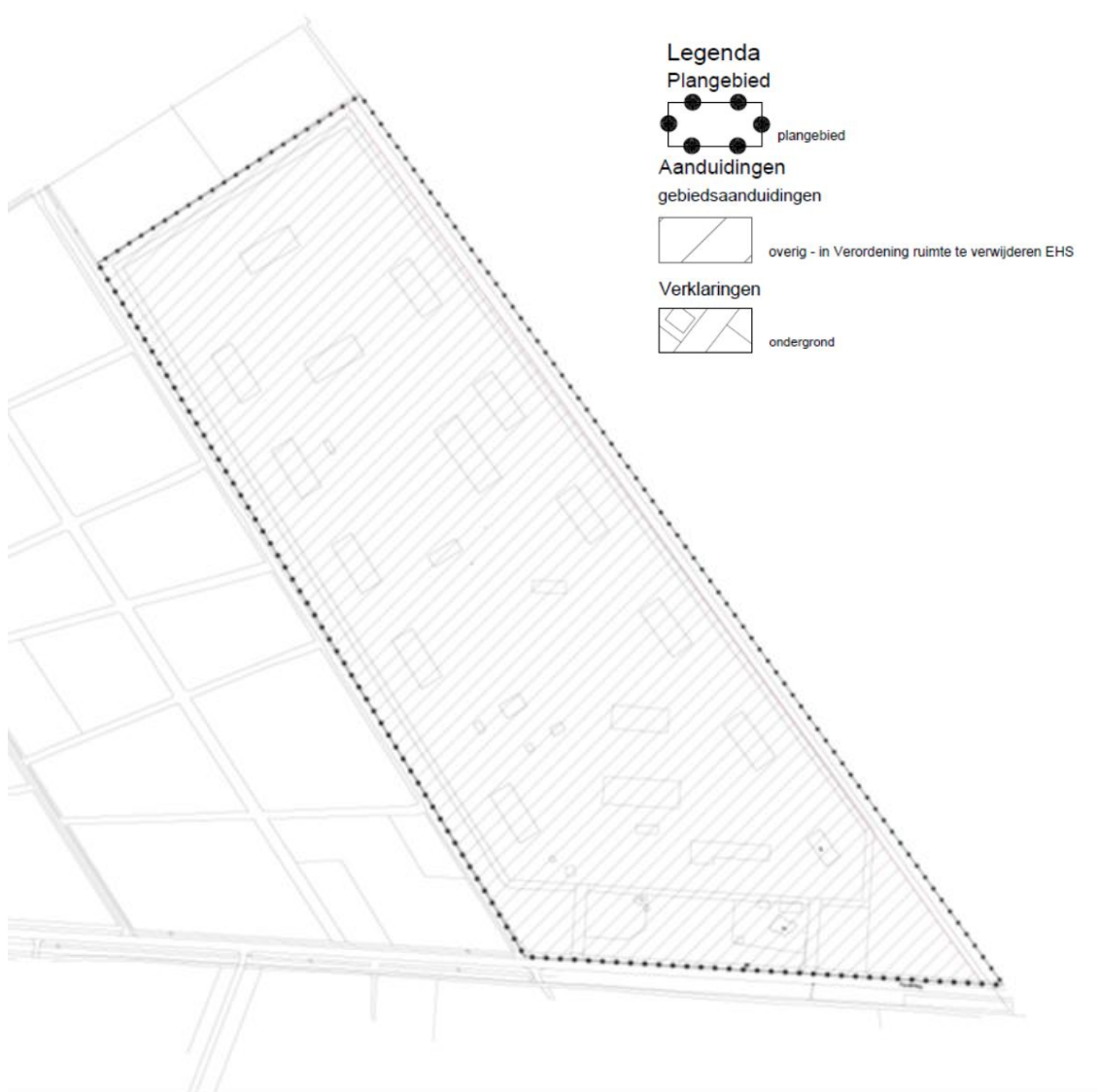
De gemeente is bezig met het zoeken naar gronden en heeft daarvoor, zoals vermeld staat in dit artikel, 5 jaar de tijd.

Bijlage a: Ruimtelijke begrenzing van het te compenseren gebied

Bijlage b: Ruimtelijke begrenzing van het compensatie gebied

Bijlage c: Kaders voor de inhoud en realisatie van de compenserende maatregelen

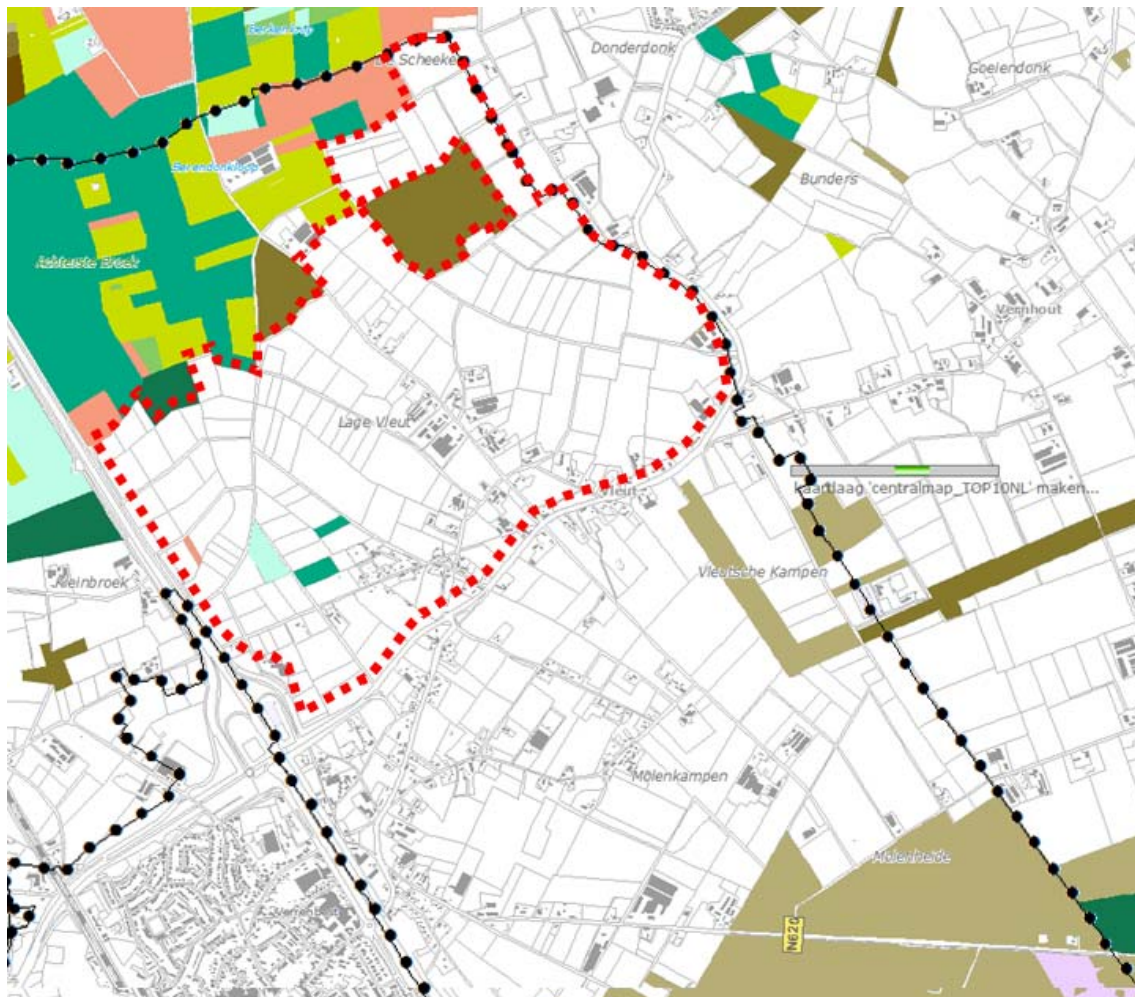
Bijlage a



In Verordening ruimte te verwijderen EHS.

Bijlage b

Kaart zoekgebied compensatie



Het zoekgebied voor de compensatie (Uit strategische verwervingsoverwegingen is een groot zoekgebied aangehouden)

De natuurkarakteristiek van het te compenseren gebied

Het gebied dat uit de EHS wordt verwijderd is van het natuurbeheertype Droog bos met productie (natuurbeheerplan Brabant).

N16.01 Droog bos met productie

Droog bos met productie bestaat uit verschillende, veelal van oorsprong aangeplante, bosopstanden van den, (winter)eik, beuk, Douglas, lariks of fijnspar. De voedselarmere delen worden grotendeels gedomineerd door den, eik en beuk, op de wat rijkere bodems is er een hogere groei van beuk, Douglas, lariks en spar, met betere mengingsmogelijkheden. Dit bostype is de productievariant van het bostype dennen-, eiken- en beukenbos (zonder productie; 15.02).

Het bostype komt voor op een voedselarme tot lemige, zandige, zure ondergrond van het Droge Zandlandschap zoals op de Veluwe, delen van Drenthe en Brabant. Lokaal is het bostype te vinden in het Heuvellandschap, kalkarme duinen en strandwallen. Het bostype is veelal uit hakhout, heide- en stuifzandterreinen ontstaan, maar kan ook aangelegd zijn op voormalige landbouwgronden waardoor de bovengrond verrijkt is.

Het is het omvangrijkste bostype en combineert een redelijk tot goede groei met een ruime variatie aan, en mengingsmogelijkheden van, loof- en naaldboomsoorten, vooral op de wat lemigere bosgroeiplaatsen. Het maakt dit type tot het belangrijkste type voor de houtproductie. De diversiteit is (nog) relatief laag. Dit wordt onder andere veroorzaakt door de uniforme aanleg en beheer in het verleden, door de jonge leeftijd van de bossen en onvoldoende abiotische kwaliteit als gevolg van verzuring en vermesting. Oudere bossen en bossen op of grenzend aan oude bosgroeiplaatsen, hebben een relatief hoge natuurpotentie vooral wanneer deze een gevarieerde structuur met substantieel aandeel zware bomen en dood hout hebben. De betekenis voor de biodiversiteit bestaat vooral uit (vaak bedreigde) paddestoelen, korst- en bladmossen, enkele vaatplanten, insecten en broedvogels.

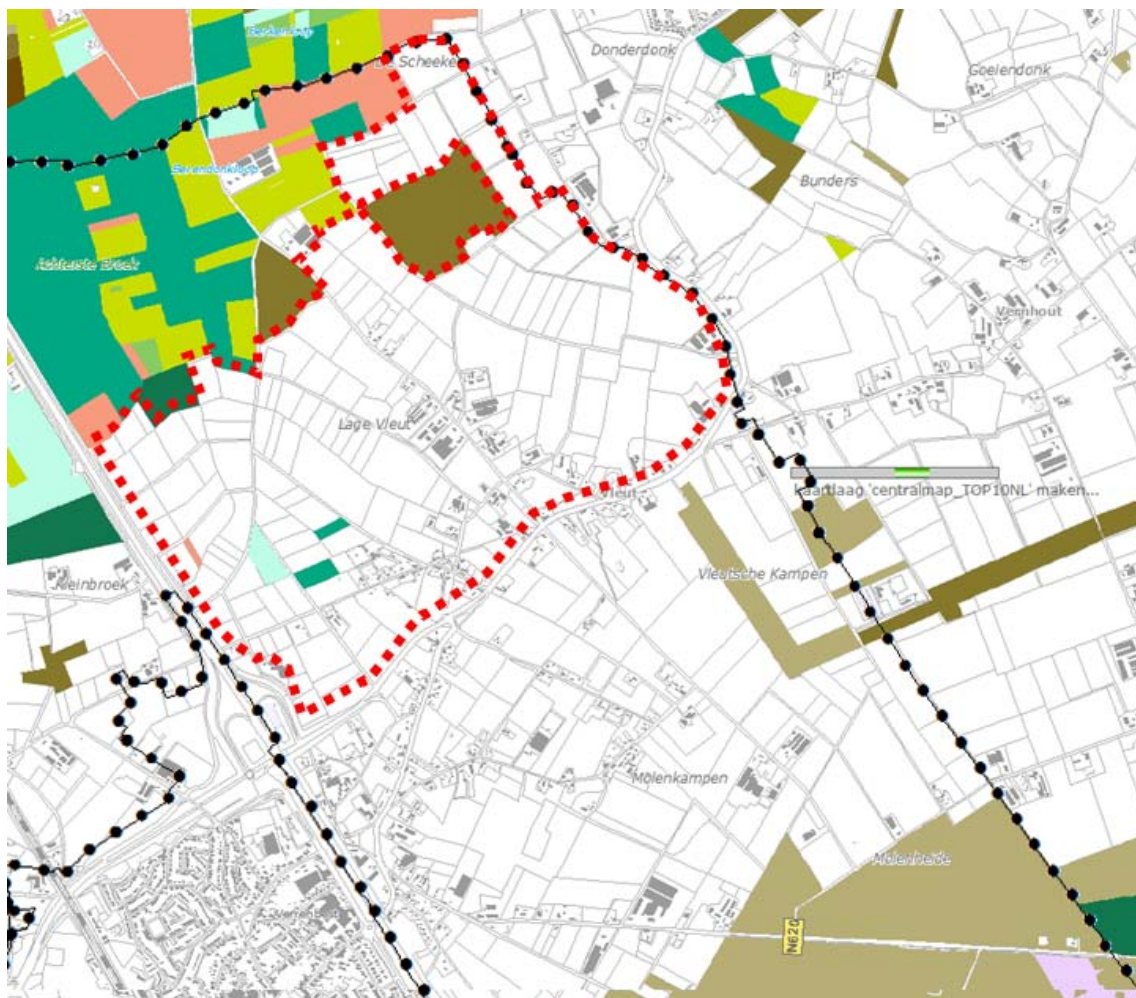
Droog bos met productie kan bestaan uit meer lichtere bossen door (mengingen van) den, lariks, eik en berk en/of meer donkere bossen (door mengingen) met beuk, Douglas en fijnspar. De armere delen blijven bij spontane ontwikkeling hoofdzakelijk een door dennen-, eiken en beuken gedomineerd bos. Op de wat rijkere delen leidt spontane ontwikkeling tot een bos waarin (combinaties van) beuk, Douglas, lariks of spar zullen gaan overheersen, vaak ten koste van den en eik. Het bostype combineert productieve soorten en een substantieel aandeel kwaliteitsbomen, met mede door het beheer beïnvloede, verschillende ontwikkelingsfasen, een gevarieerde bosstructuur, menging van boomsoorten en dood hout.

Spontane ontwikkelingen leiden (de komende decennia) vaak naar een dichter, vrij eenvormig bos met natuurlijke verjonging van beperkte samenstelling en matige productiepotentie. Natuurlijke verstoringen zoals windworp hebben (vooralsnog) een beperkt effect hierop. De bedekking, samenstelling en doorgroeiperspectieven van loofbomen, struiken en struwelen worden sterk beperkt door de mate waarin herbivoren aanwezig zijn (edelhert, ree). Vaak is menselijk beheer, zoals kap, begrazingsbeheer en inbreng van strooiselverrijkende soorten (zie Droge bos variant zonder productie; 15.02), nodig om dynamiek,

variatie en vestigingsmilieus te bevorderen. Hiermee kan tegelijkertijd gestuurd worden op verjonging die voldoende potentie heeft om de productie in kwalitatieve en kwantitatieve zin te waarborgen.

Compensatiedoelstellingen

Het te compenseren gebied is gelegen aan de zuidflank van het Groene Woud. Zowel de gemeente als de provincie streven er naar om natuurcompensatie in en om het Groene Woud niet primair te richten op de natuurdoeltypen die door de herbegrenzing verdwijnen, maar op natuurdoeltypen die de ecologische waarde van het Groene Woud versterken, tenzij de her te begrenzen gebieden specifieke natuurdoelen vertegenwoordigen. Bij het Museumpark is niet sprake van specifieke natuurdoeltypen die als zodanig elders gecompenseerd dienen te worden. Daarvoor zal bij de compensatie aangesloten worden bij de natuurbeheertypen van het Groene Woud.



Het zoekgebied voor de compensatie (Uit strategische verwervingsoverwegingen is een groot zoekgebied aangehouden)

Voor natuurontwikkeling binnen dit zoekgebied komen de volgende drie natuurdoeltypen in aanmerking:

Haagbeuken- en essenbos

Haagbeuken- en essenbos wordt gedomineerd door diverse boomsoorten zoals haagbeuk, gewone es, esdoorn en gladde iep. Het betreft rijke bossen op klei- of leemgrond en/of op bodems waar aanrijking plaatsvindt met basen door periodiek hoge grondwaterstanden buiten de invloed van beek of rivier. Vegetatiekundig behoren de bossen tot het Haagbeukenverbond, Iepenrijke Eiken-Essenverbond en Verbond van Els en Es. De bijbehorende struwelen maken ook onderdeel uit van dit type. Het bostype is vaak rijk in structuur en kent een opvallende voorjaarsflora. Haagbeuken en- en essenbos komt op verschillende bodemtypen voor met een basisch en vochtig tot vrij nat karakter. Het meeste bos wat tot het beheertype behoort is aangeplant. Ook aangeplante wilgen- en populierenbossen in polders behoren hiertoe. De culturele oorsprong verradt zich bijvoorbeeld door sporen van voormalig hakhoutbeheer of aanplant in rijen. Haagbeuken- en essenbos omvat bijvoorbeeld de aangeplante bossen op kleibodems zoals in Flevoland, eiken-haagbeukenbossen op lemige zandgrond in (voornamelijk) het oosten van Nederland en de hellingbossen op lemige/kleiige kalkhellingen in Zuid-Limburg.

Een rijke voorjaarsflora is kenmerkend in de eiken-haagbeukenbossen en hellingbossen met soorten als daslook, speenkruid en grote muur. Open plekken worden vaak gedomineerd door ruigtekruiden. In struwelen zijn vlier en doornstruiken aanwezig, bij begrazing ontwikkelen zich ook grazige vegetaties.

Het beheertype is bij veel variatie in structuur rijk aan fauna en flora. De bossen in het Heuvellandschap zijn o.a. van belang voor specifieke amfibieën en orchideeën. De jonge polderbossen kennen vaak al wel een hoge rijkdom aan makkelijk koloniserende sporenplanten en vogels, maar zijn relatief arm aan vaatplanten en fauna die karakteristiek zijn voor oudere bosgroeiplaatsen en wel in de Beekdalen en het Heuvellandschap voorkomen.

Rivier- en beekbegeleidend bos

Rivier- en beekbegeleidend bos omvat bossen welke periodiek overstroomd worden onder invloed van hoge rivier- of beekwaterstanden, zoals ooibossen en beekbossen of onder directe invloed staan van vrijwel permanent uittredend grondwater, zoals bronbos. Vegetatiekundig behoren deze bossen tot het Wilgenverbond, Iepenrijke Eiken-Essenverbond en Verbond van Els en Es. Rivier- en beekbegeleidend bos is op diverse bodems te vinden, zowel op rivierklei als op de meer (lemige) zandbodems langs de beken.

Laaggelegen delen van Rivierbegeleidend bos worden meestal gedomineerd door wilgen en moerasplanten. Hoger op de oever gaat een goed ontwikkeld ooibos geleidelijk over in gewone es, iep en meer typische bosplanten. Struweel wordt vaak gedomineerd door wilgen of meidoorns. Door verdroging en onvoorspelbare overstromingen domineren ruigten vaak op open plekken. Bij begrazing zijn ook grazigere vegetaties aanwezig. Langs beken is doorgaans zwarte els of gewone es de dominante soort. Voedselrijkdom en basenrijkdom worden sterk bepaald door het overstromingswater. Vooral langs de rivieren en in de getijdengebieden kent het Rivier- en beekbegeleidend bos een voedselrijk en basisch karakter. Onder invloed van sterke kracht van overstromingen kan structuurvariatie vaak op een natuurlijke manier ontstaan.

Rivier- en beekbegeleidend bos is van belang voor diverse soortgroepen, zoals broedvogels, mede door het (vaak) weelderige en ontoegankelijke karakter. De bever is kenmerkend voor Rivier- en beekbegeleidend bos direct aan oevers. Door de basenrijke omstan-

digheden en vaak hoge luchtvochtigheid zijn deze bossen belangrijk voor veel zeldzame mossen. In het getijdewoud in Nederland komen de grootste populaties van spindotterbloem en vloedsciedemos in Europa voor. Bossen langs beken kennen eveneens een rijke fauna. Bronbos kent kenmerkende soorten voor beschaduwde bronmilieu's zoals goudveil en alpenheksenkruid.

Vochtig bos met productie

Vochtig bos met productie bestaat uit loofbossen die gedomineerd worden door diverse boomsoorten zoals populier, es, esdoorn, beuk, haagbeuk, eik, iep en els. Het is een grotendeels gesloten bos met een weelderige ondergroei. Dit bosstype is de productievariant van delen van het haagbeuken- en essenbos en beek- en rivierbegeleidend bos. Het komt voor op matig nat tot matig droge, vrij voedselrijke kleiige tot zandige bodems, waaronder overstromingsdelen van beken.

Dit bosstype levert een belangrijke bijdrage aan de houtvoorziening door de goede groei van diverse gewilde (hardhout) loofboomsoorten. In potentie kan dit bosstype de meeste houtige soorten bevatten. De diversiteit is laag tot matig hoog. Vooral soorten van oudere, meer ontwikkelde bosgroeiplaatsen ontbreken vaak nog, terwijl makkelijk koloniserende sporenplanten en vogels al aanwezig zijn. Door snelle groei en sterfte kan binnen afzienbare tijd een gevarieerde bosstructuur ontstaan, met veel dood hout en een weelderige struiklaag en bodemvegetatie.

Populier kan een belangrijke bijdrage leveren aan snelle bosontwikkeling en de productie van aanzienlijke hoeveelheid zaaghout en (dik) dood hout. De ondergroei bij populier wordt echter vaak (nog) gedomineerd door ruigtekruiden zoals grote brandnetel. Ook in door andere boomsoorten gedomineerde bossen treedt regelmatig verruiging op in grotere open plekken. Dit kan de verjonging van gewenste boom- en struiksoorten belemmeren. Kleinschalige kap en aanplant wanneer zaadbronnen van gewenste soorten nog ontbreken kan de (kwalitatieve en kwantitatieve) productie en samenstelling bevorderen.

Realisatie van de compensatie

De gemeente Best heeft via de privaatrechtelijke overeenkomst de realisatieverantwoordelijkheid van de compensatie overgenomen. Financieel is de realisatie geborgd via de privaatrechtelijke overeenkomst.

Omdat de realisatie binnen het grondgebied van de gemeente ligt is zij ook juridisch bevoegd de realisatie publiekrechtelijk mogelijk te maken.

Voor de realisatie van de compensatie wordt het volgende tijdspad doorlopen:

1. Definitieve verwerving van de noodzakelijke gronden (medio 2014)
2. Aanpassen planologisch regime (2^e helft 2014)
3. Uitwerking van de natuurdoeltypen, aansluitend op de specifieke bodemsituatie en vochthuishouding. Kenmerkend voor dit compensatiegebied is de grote afwijking van specifieke bodem en waterhuishoudingssituaties over korte afstand. (zomer 2014)
4. Aanleg/realisatie (winter – voorjaar 2015).
5. Indien de gemeente ultimo 31 december 2014 niet in staat is gebleken de voor realisatie noodzakelijke gronden te verwerven zal zij de voor realisatie benodigde financiële middelen storten in de provinciale compensatievoorziening.